

der staa paa Ruinens Rand, dette at dumpe ind imellem dem paa alle mulige Tider af Døgnet, at leve sig ind i deres Forhold, søge at forstaa deres Besværligheder og saa have Midlerne til at prøve paa at rette dem, er et overordentlig stort, og, med alle sine Skuffelser, meget velsignelsesrigt Arbejde.

Jeg kan nævne Dem et Eks., som, hvis det holder, altid vil have betalt mig for alle de Skuffelser, jeg har lidt eller vil komme til at lide: En Mand, Familiefader var kommen saa langt ned paa Grund af Drukkenskab, at han tilbragte Julen 1915 paa Sundholm —, men Juleaften 1916 tilbragte han med at pynte et Juletræ i Afholdsforeningen.

Mænd har slet ikke svært ved at betro sig til mig, alt andet end, og jeg har gjort den Erfaring, at det er lettere at paavirke dem end at paavirke en Kvinde, der er sunket langt ned.

Blandt de mange andre Ting, som sker fra en Distriktsforstanders Kontor, er ogsaa en delvis Administration af Alimentationsloven. Distriktsforstanderen skal afkræve Fædrene Bidraget og undersøge, om Mødrene trænger til det Offentliges Hjælp hertil.

Naar et Menneske melder sig til Distriktsforstanderen, bliver der optaget Rapport for at faa Forsørgelsesretten erkendt. Hvert Menneske, der søger Kontoret, faar sin Bog; hvis Vedkommende flytter til et andet Distrikt oversendes Bogen til dette. I det hele taget søger man at gøre Teknikken saa fuldstændt som mulig, for at Resultatet derigennem skal blive det bedst mulige ogsaa for dem, der skal hjælpes.

Men Hovedvægten i Arbejdet ligger dog deri at faa disse Mennesker, der føler sig saa langt nede, til at forstaa og tro, at de endnu er eller kan blive samfundsnyttige Borgere, hvis de selv vil. En stor Hjælp synes Distriktsforstanderne

at have deri, at de, fremfor f. Eks. Understøttelsesforeningens Organer, kan hjælpe straks. Der er Midler til deres Raadighed, saasnart Hjælpen er paatrængende.

Paa Grund af de gunstige Arbejdsforhold, som for Tiden hersker her i Landet, er der betydelig mindre at udrette for den nye Distriktsforstander, end Tilfældet ellers vilde være, og den private Hjælp, der ogsaa i disse Tider er organiseret, har ligeledes aflastet Kommunens Arbejde i denne Retning en hel Del.

Den ny Distriktsforstander er gift med Kontorchef Hougaard i Magistratens 3. Afdeling. Da vi flygtig berører denne Kendsergørelse, erklærer hun smilende, at hun ikke er protegeret frem ved sin Mands Hjælp, men tør gaa ud fra, at man alene har ansat hende i hendes nuværende Stilling, fordi man fandt hende brugbar til denne. Og hun tilføjer: „Jeg vil nødig, at De skulde undlade at omtale Borgmester *Lehmann* og min Kredsinspektør *Kelner*, for det er jo dog disse to Mænd, der til syvende og sidst har sat min Ansættelse igennem.“

„Sat igennem?“

„Naa ja, nogen Modstand imod min Ansættelse, fordi jeg var Kvinde, tror jeg nok, der var, men jeg ønsker at tilføje, at hvor forskelligt man nu kan have set paa Sagen før min Ansættelse, saa mærker jeg nu efter min Ansættelse ikke det mindste til dette Forhold.“

Jeg har saa gode Arbejdsbetingelser som vel mulig, og det er nu mit Haab og skal være mit Maal at lægge alle de Kræfter, jeg ejer ind i det Arbejde, man har betroet mig.“

Hermed forsvinder den nye Distriktsforstander ud i Redaktionens Forkontor, hvor hun møder Billeder af Kvindesagens Forkæmpere, af dem, der var med til at rydde om ikke direkte saa indirekte den Vej, hun nu betræder.

De kommunale Valg.

Snart skal vi igen til Valg, og sandsynligvis ruster Dansk Kvindesamfund sig rundt om i sine Kredse til at gøre sin Indflydelse gældende ved Valgene. Det vilde være ønskeligt, om D. K. stod saa stærkt de fleste Steder, at det kunde anvise Partierne de Kvinder, som de vilde staa sig ved at sætte paa deres henholdsvis Lister, og som D. K.s stedlige Kredse kunde føle sig repræsenterede ved.

Idealet vilde naturligvis være, at D. K. her i Landet virkede som en Slags Opdrager for kvindelige Kandidater til Kommunalraad og Rigsdag. D. K.s Arbejde løber jo saa temmelig jævnsides med det kommunale og politiske Arbejde og kunde derfor nok tjene som Forskole.

Desværre har Mændene imidlertid mange Steder den Opfattelse, at D. K.s Medlemmer bør man helst gaa udenom ved Listeopstilling; de er for selvstændige og kunde tit forvolde Vanskeligheder. Saa er man bedre tjent med en mindre bemærket Kvinde uden Fordringer, som vil føle sig berørt ved Valget og kvittere derfor med blind Lydighed i enhver Sag. Men saadanne Mænd sætter ogsaa kun Kvinder paa Listerne for at lokke de kvindelige Vælgere til at gaa den Vej med deres Stemmer, ikke fordi de venter sig noget virkeligt Arbejde af den kvindelige Partifælle — Arbejdet skal de nok selv besørge. Og har en saadan Kvinde siddet i en eller to Omgange i et Sogneraad uden nogensinde at gøre sig bemærket, saa fritages man maaske i tredje Omgang for hende. Man har jo vist sin Villighed til at ofre til den Modegalskab, som hedder: kvindelige Borgerrepræsentanter, og vedkommende kvindelige Repræsentant har tilfulde bevist Kvinders Umulighed paa en